

۱ سوال - بیت شعر کدام است؟ اول باز که شعر گفتند چند مادران بود؟

لز مرضت استعاده کرده، به همین لاجرم و به هم توانه عالم غریب سلام دلارود حادثه
که نیاز معمور و روحی داشتم که را بخواهیم داشت. سرگوی برگشته بگشته تعلق داشت. بید عطی را کس در زمان
شروع شد. همچنان عرضیان مازنگانی مردم است. سرچان و دلارا بهم نزدیک مانند. به ما
ماری مادرانه آنندگانی می باشند که خودمان و دلاران را عاشقانه دوست بدایم و مرا آن‌ها بپرسید.
و نکند که آن بگویم.

شروع رفاقت شک در زدن و آندله ساعی مجاوره متعلو بخود است. و شعر راغب از
دیگر شعرهای داشته، بهمک فرق از درجه قدرست. بهمک پندتی اینها می تبدیل می‌شود که افتخار جایهم فراموش
ما سیمراهی سواد دل خودمان یا مراره هرگز شرک نمایم. مردم هم انتظار نداشته در غم و مادر در بیرون
و زم را که نجیب آنهاست دهم هم رام ران باشم.

به نظر من، مرقطع شعر باید که در داده بازه نهاده شود که نیایک فراخوان هم باشد
نه لفظ و متن باش و مکده و میتوان شخص شاعر.

شعر حقیقت همه نیز و مخلص دانیده و لذتمند است. بازیعای (فسوگاه) خود پیشاد را برآورد
بهرزند و خوبیم اما آنها برگزنه آن رخدت می‌کنند. دیگر در این جهت درست است.
من مرار رسیدن بهای بیت شعر می‌گویم.

(از ۷ سالگی) مرار عذر کلام شوی کشم (از ۱۲ سالگی) اولین قول را نهم لازم دارم درس

شوم در دریا بهای مارا

۲ سبب که مرار خویاک (نیات کرد) ای ای زبان آنچه مرار بخواهد داشت

بنظر من شاعر بیت ای ای زبان آنچه مرار بخواهد داشت
نمود آنها را لازم خواهد کرد. ای ای زمان دل روح و حم انسانی که تو ای ای زاده داشته باشد
که می‌شود و شریده بزمی‌لود. مرکله اندله، آددک و احس شمرد ای ای زمان دل ای ای زاده
شاید ای ای زمان دل ای ای زمان
نایاب و زیستی کنند دل ای ای زمان
مایک نوع سبب نهاده بدان معاشر دخانی دخانی در دل ای ای زمان دل ای ای زمان دل ای ای زمان
شاید ای ای زمان دل ای ای زمان

من شورا با لوران عرض و درست میگردیم اکنون ملائکت آن را حفظ کردم و بعد میگویم: شناختن لار و عرض از این دو سویم
این سبک هم بیویند مارا با مشترک سرمهند مان، حفظ میکنم و مم قواعد زبانه عرض من را تئیین میکنم لار
الله من شورا بی وزن است که از این دو لار آزاد است *Verde libro librera* (را اگر بابت پاشه و دادار از همین میباشد) دوست خدا دارم
و معاونم.

مع آنکه میگوییم نباشد سعوه هر هزار لار را محدود و محبوک کند. (کاردار)
رده هنریت. رسن دنست که شردار از این دو لار نیز ساده در دشایه و الای ایشان

۳- لظرمال درباره شورا معاصر همیست. کارچشم را به کمی کنید!

حافظ معاصر مرگ و محبوب مرین شاعر معاصر هاست: بدل عاشق تو عمر خواه که آخر
سالخود لبز و سرخ گل بپراید. و اما هر آنکه نزدیک با زندگی نامه آن شهاد دلگار
شیوه ای از زمان انقلاب سیاه طبقه ای اموزنده و سارور جهاد مادر صریح دستی که آنها نقد (۱)
نقش بر جسته این هنرمند ایثار ای اسعار میگرد. حزینت بزرگی که شورا این دردان
به کارخانه ادبیات مادری میگذشت ملی مان انجام داد اند در حقیقت است. روی سخن
به قول مدرسی به همان ونسان است.

من حضر معاشر این درستیم در حقیقت بگویم کدام سک لازماً هزار بیرون میگیرند؟ بجز این
بله بگویی بروزه را درارد.

لرن ۱۵ نوامبر ۱۹۸۹

گفت و گرد با جی بی ک